

Štěpánek, Václav

Obrazová část

In: Štěpánek, Václav. *Východní otázka : od počátků do konce 60. let 19. století*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2014, pp. 117-148

ISBN 978-80-210-7419-4; ISBN 978-80-210-7422-4 (online : Mobipocket)

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/131941>

Access Date: 23. 02. 2024

Version: 20220831

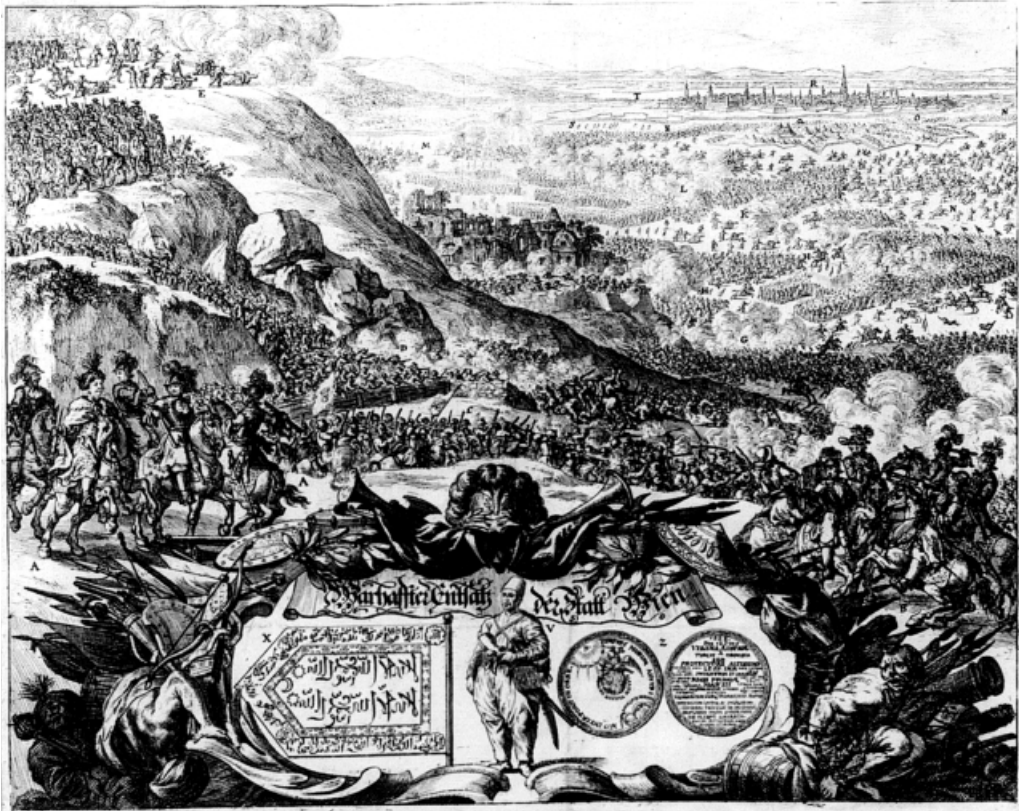
Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Obrazová část

1. Osmanská říše v dobách největší slávy

Zdroj: Furfur. Osmanisches Reich von 1481 bis 1683. Wikimedia Commons [online] 13. 4. 2013. [v. 2014-07-11]. Pod licencí CC BY-SA 3.0 (viz <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/legalcode>). Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Ottoman_empire_de.svg

Gründlicher Entwurf / des Stands und Verlaufs / bey Entsetzung
Der Kayserlichen Residenz: Stadt Wien /

Als selbige den 2. (12.) Septemb. 1683. von den Nord- und Raub-Klaueu des grausamen Erb-Feindes wider erliebt und befreuet worden: Aus glaubwürdiger Erzählung und Verzeichnüss / von hoher Hand / also der Situation nach / in Ordnung gesezt / und dem Curisten Liebhaber zur ausführlichen Bemerkung / und mehrerer Benützung eines so herrlichen Geses / in Alphabetischer Ordnung und Ansatze der vornehmsten Hant- und gant neu nach dem Wienerischen Original heraus gegeben / und vor Augen gestellet.

Leonhard Loschge / Buchhändler in Nürnberg.

A A Auf den Bergamb der rechten Seiten präferirer sich der König in Polen / und benede Quartieren auf Bayern und Sachsen Borsen von Vetterlingen und Jürl von Wladef. B Auf eben dem Bergamb / In der Seiten / In der Jürl Buchhändler / Durch den Klerg / Graf von Borsen / In der andern hohen Österreich / Vetterlingen zu sehen. C C Hinter beiden auf der rechten Seiten / ein Stund von Kabinets / In in dem Stund die Church / Obgleich die Stundanter beab / schrieben und in A lloin mit dem Feind kamen / im Feil. D Mehrere Truppen / zerteilen sich hinter eine Pflanzung / und sind in Adlion unter dem Feind begriffen.	E Ein Stund ein Stund von Kabinets / In die Stund unter dem Feind mit ihren Hant / Vetterlingen empfangen. F Hinter am Jürl dieses Berges / ist ein ab / achtwörter Kloster / In welchem sich einige von den Allirten in der / und Borsen unter dem Feind aufzuhalten. G Darzogen die Türken forireus anzuhalten / und mit Schonen repräsentieren. H H Die Stund Stundanter / In der auf dem Feind und seil gehen. I Polnische Infanterie / In der Stund in Adlion mit dem Feind begriffen. K Köliche Stund / In der Stund zwischen dem Feind und der Battalonen.	L Kaiserliche Infanterie / In der Stund in die Stund Stund. M Succors der Cavallerie / In der Stund auf den Feind schaber. N N N Stund des gantem Österreich Pa / gis. O Stund des Comandanten Grafen von Eberharding / In der Stund mit dem Feind verfol / gen bliff. P Stund und Kaufhändler / In der Stund auf / strecken. Q Die Stund Bergers Gezil / In der Stund mit dem Feind begriffen / In der Stund in der Stund Wien. R Die Stund Wien. S Die Stund Wien.	T Domau-Stat. V Stund / In der Stund mit einer Einigung von Ar / maturen und einem Österreichischen / In der Stund in seinen Hant / In der Stund mit dem Feind Lager / samten. X Auf der rechten Seiten des Groß-Beiers / In der Stund mit dem Feind. Z In der Stund eine Stund Stund / In der Stund mit dem Feind. NB. Das eben diesen Berg / In der Stund mit dem Feind / In der Stund mit dem Feind / In der Stund mit dem Feind / In der Stund mit dem Feind.

2. Bitva u Vídně v dobovém zpravodajství

Zdroj: Leonhard Loschge. Battle of Vienna. Wikimedia Commons [online] 7. 8. 2008. [v. 2014-07-11]. Do-
 stupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Battle_of_Viena.jpg

Sipahis, Söldner des Sultans

3. Turečtí sipáhijské z dob bitvy u Vídně

Zdroj: G. Jansoone. Sipahis at the Battle of Vienna. Wikimedia Commons [online] 2. 7. 2006. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Battle_of_Vienna.Sipahis.jpg?uselang=ru

4. Podpis míru ve Sremských Karlovcích. Při jednání byl poprvé použit kulatý stůl, aby žádná strana nebyla zvýhodněna

Zdroj: Farkasven. Peace conference in Karlowitz. Wikimedia Commons [online] 29. 1. 2010. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Negotiation_of_the_peace_of_karlowitz.jpg

Политичка ситуација 1702. године:

1. Османске територије:

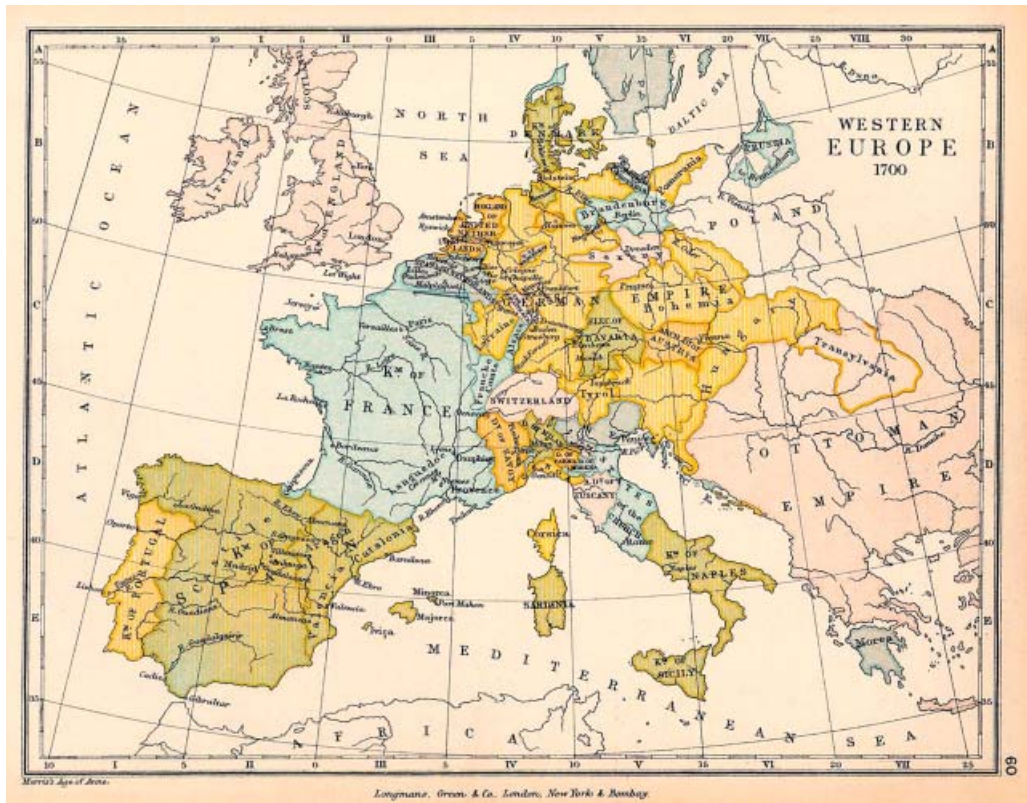
- - Темишварски пашалук (постојао са овим границама од 1699. до 1718. године)
- - Смедеревски санџак (постојао са овим границама од 1699. до 1718. године), део Румелијског пашалука

2. Хабзбуршке територије:

- - Војна граница (постојала са овим границама од 1702. до 1743. године)
- - Краљевина Славонија (постојала са овим границама од 1702. до 1718. године)
- - Краљевина Угарска (постојала са овим границама од 1702. до 1732. године)

5. Вýchоднý чást ракоуско-турецкé хранице по мýру ве Sremskýч Karlovcích

Zdroj: Panonian. Map of the Eyalet of Temesvar and Military Frontier in 1702. Wikimedia Commons [online] 14. 9. 2013. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Eyalet_of_temesvar1699.png

6. Mapa Evropy po Karlovičském míru (1700)

Zdroj: Flanker. Western Europe in year 1700. Wikimedia Commons [online] 12. 3. 2008. [v. 2014-07-11].
 Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Western_Europe_1700.jpg

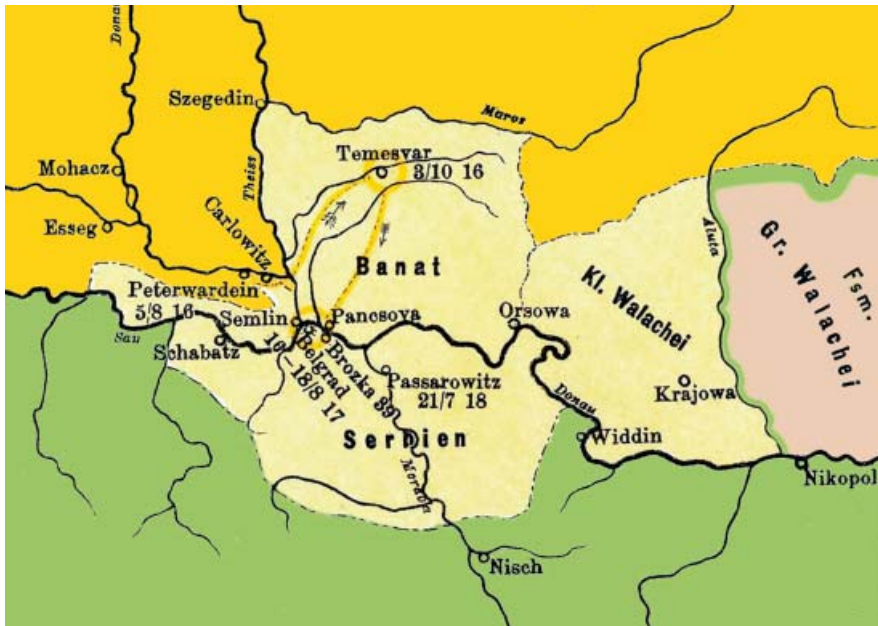

Political situation in 1718:

- - Banat of Temeswar (existed with these borders from 1718 to 1739), part of Habsburg Monarchy
- - Military Frontier (existed with these borders from 1702 to 1743), part of Habsburg Monarchy
- - Kingdom of Slavonia (existed with these borders from 1718 to 1744), part of Habsburg Monarchy
- - Kingdom of Hungary (existed with these borders from 1702 to 1732), part of Habsburg Monarchy
- - Kingdom of Serbia (existed from 1718 to 1739), part of Habsburg Monarchy
- - North Bosnia (from 1718 to 1739), part of Habsburg Monarchy
- - Little Wallachia (from 1718 to 1739), part of Habsburg Monarchy
- - Principality of Transylvania, part of Habsburg Monarchy

7. Mapa rakousko-tureckého pomezí v oblasti temešského Banátu po Požarevackém míru

Zdroj: Panonian. Map of the Banat of Temeswar, Kingdom of Serbia and Military Frontier in 1718. Wikimedia Commons [online] 23. 6. 2013. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Tamis_banat1718_1739.png

8. Zisky Rakouska z Požarevackého míru (světle žlutě)

Zdroj: Spiridon Ion Cepleanu. Passarowitz 1718. Wikimedia Commons [online] 3. 5. 2014. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Passarowitz_1718.JPG

9. Rusko-turecká válka 1735–1739: Obléhání Azova v roce 1736

Zdroj: Изображение осады Азова русскими войсками в 1736 году. Wikimedia Commons [online] 21. 3. 2013. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: [http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Siege_of_Azov_\(1736\).jpg?uselang=ru](http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Siege_of_Azov_(1736).jpg?uselang=ru)

10. Rusko-turecká válka 1735–1739: Dobytí Očakova 1737

Zdroj: Anik Benoit. The Taking of Ochakow July the 13, 1737 by the Russian Army. Wikimedia Commons [online] 21. 3. 2013. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: [http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Siege_of_Ochakov_\(1737\).jpg?uselang=ru](http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Siege_of_Ochakov_(1737).jpg?uselang=ru)

11. Rusko-turecká válka 1768–1774: Zničení tureckého loďstva v námořní bitvě mezi ostrovem Chios a zálivem Çeşme (7. července 1770) na obraze Ivana Konstantinoviče Ajvazovského
Zdroj: AndreyA. Battle of Chesma. Wikimedia Commons [online] 3. 6. 2010. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: <http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Chesmabattle.jpg>

12. Rusko-turecká válka 1768–1774: Námořní bitva mezi ostrovem Chios a zálivem Çeşme na dobovém obrázku

Zdroj: Archiv autora

13. Rusko-turecká válka 1787–1791: Dobytí Očakova

Zdroj: Бер. Штурм Очакова 1788r. Wikimedia Commons [online] 22. 1. 2006. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Sturm_Ochakov.jpg?uselang=ru

14. Rytina Rigase Fereose Velestinlise. Podle legendy byla jeho poslední slova: „Zasadil jsem zdravé sémě. Přichází čas, kdy bude má země sklízet slavné ovoce.“

Zdroj: Greco22. Rigas Feraios. Wikimedia Commons [online] 26. 5. 2010. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: <http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Rigas2.jpg?uselang=ru>

15. Vidinská pevnost – sídlo Osmana Pasvantoglua

Zdroj: Foto Václav Štěpánek

16. Osmanský Bělehrad koncem 18. století

Zdroj: Carl Goebel. The ruined gateway of Prince Eugene, Belgrade. Wikimedia Commons [online] 8. 4. 2011. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:The_ruined_gateway_of_Prince_Eugene,_Belgrade.jpg

17. Michail Ilarionovič Goleniščev Kutuzov, vítěz nad Turky, na obrázku anglického výtvarníka George Dawea

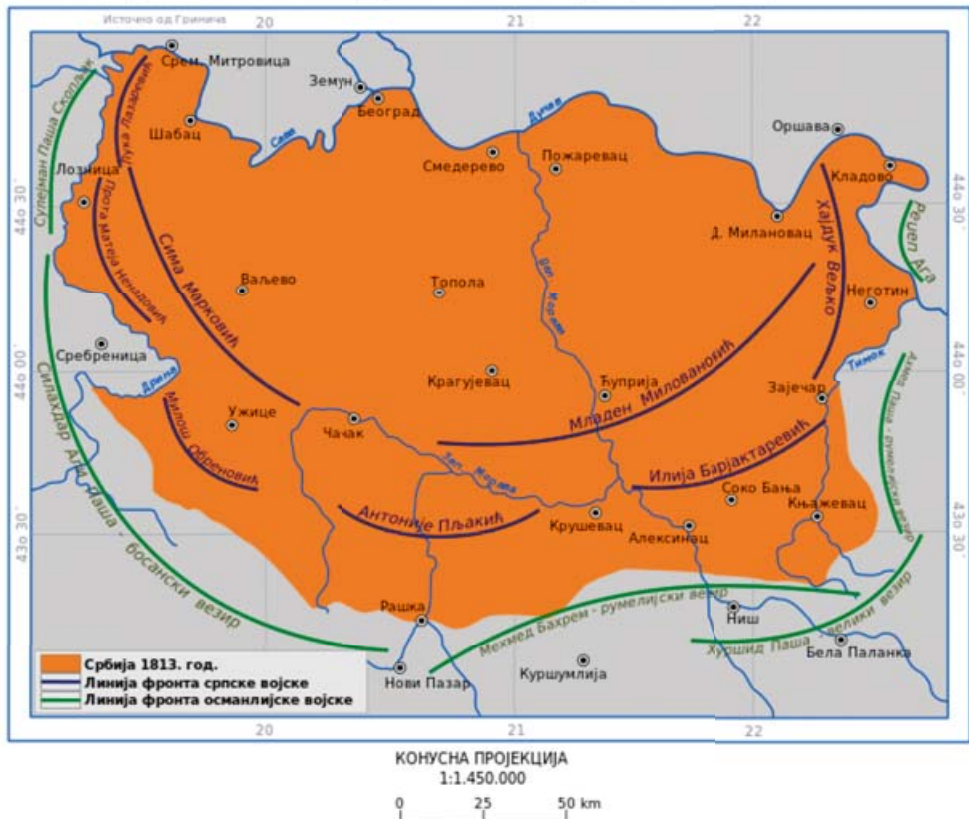
Zdroj: Vissarion. Michail Illarionovich Kutuzov. Wikimedia Commons [online] 8. 12. 2008. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Kutuzov2_by_Daw.jpg?uselang=ru

18. Jiří Petrovič-Karadžordje, na obraze Vladimira Borovikovského z roku 1816

Zdroj: Direktor. Portrait of Đorđe (Karadorđe) Petrović. Wikimedia Commons [online] 15. 9. 2010. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Kara%C4%91or%C4%91e_Petrovi%C4%87,_by_Vladimir_Borovikovsky,_1816.jpg

СРБИЈА 1813. ГОДИНЕ, историјска карта

19. Mapa území pod kontrolou srbských povstalců před krachem prvního povstání v roce 1813 s liniemi srbské obrany a útoku tureckých vojsk

Zdroj: Ivan25. Serbia in 1813. Wikipedia [online] 17. 1. 2011. [v. 2014-07-11]. Pod licencí CC BY-SA 3.0 (viz <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/legalcode>). Dostupné z: http://sr.wikipedia.org/wiki/%D0%94%D0%B0%D1%82%D0%BE%D1%82%D0%B5%D0%BA%D0%B0:Serbia_1813-sr.svg

20. Slavné vítězství srbských povstalců v Bitvě na Mišaru v roce 1806. Olej Afanasie Šeloumova
Zdroj: Свифт. Бой на Мишару. Wikimedia Commons [online] 30. 11. 2011. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:BOJ_NA_MI%C5%A0ARU.jpg

21. Takovské povstání na obraze Paji Jovanoviće
Zdroj: Zoupan. "Takovski ustanak" by Paja Jovanovic, 1898. Wikipedia [online] 20. 10. 2011. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/File:Paja_Jovanovic-Takovski_ustanak.jpg

22. Kníže Miloš oblečen po „krdžalijsku“ na obraze Pavla Đurkoviće

Zdroj: Underlying lk. Кнез Милош Обреновић. Wikimedia Commons [online] 29. 3. 2014. [v. 2014-07-11]. Pod licencí CC BY-SA 3.0 (viz <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/legalcode>). Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Knez_Milos_Obrenovic.jpg

23. Alexander Ypsilanti

Zdroj: Daos. Alexander2. Wikimedia Commons [online] 1. 4. 2006. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: <http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Alexander2.jpg>

24. Alexander Ypsilanti překračuje řeku Pruth, obraz Petera von Hess

Zdroj: Geraki. Alexander Ypsilantis (1792–1828) crossing River Pruth into the Danubian Principalities. Wikipedia [online] 27. 5. 2010. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/File:AlexanderYpsilantisPruth.jpg>

25. Patraský metropolita Germanos žehná vlajce povstalců 25. března 1821, obraz Theodorese Vryzakise

Zdroj: Ulrichstill. Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ευλογεί τη σημαία της Επανάστασης. Wikimedia Commons [online] 14. 9. 2006. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: <http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Epanastasi.jpg>

26. Masakr na ostrově Chios, obraz Eugena Delacroixs

Zdroj: Yuval Madar. The Massacre at Chios. Wikipedia [online] 10. 12. 2005. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://pl.wikipedia.org/wiki/Plik:Eug%C3%A8ne_Delacroix_-_Massacre_at_Chios.jpg

27. Hrdinná obrana pevnosti Mesolongi, obraz Theodorose Vryzakise

Zdroj: Jkelly. The sortie of Messolochi. Wikimedia Commons [online] 26. 8. 2006. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:The_sortie_of_Messolochi_by_Theodore_Vryzakis.jpg

28. Řecké polní ležení u Pirea, obraz Theodorose Vryzakise

Zdroj: Ntetos. Το στρατόπεδο του Καραϊσκάκη στην Καστέλα. Wikimedia Commons [online] 28. 9. 2010. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Vryzakis-Stratopedo_Karaiskaiki.jpg

29. Ibrahim Paša, syn egyptského místokrále Muhammada Alího, který se proslavil svou intervencí v Řecku a později v Sýrii, litografie Gabriela Deckera

Zdroj: Peter Geymeyer. Ibrahim Pascha, Lithographie von Gabriel Decker, s.a. Wikipedia [online] 2. 9. 2011. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://de.wikipedia.org/w/index.php?title=Datei:Ibrahim_Pascha_Litho.jpg&filetimestamp=20110902104845&

30. Ruská flotila v Bitvě u Navarina na obraze Ivana Konstantinoviče Ajvazovského

Zdroj: Bogomolov PL. Battle of Navarino. Wikipedia [online] 10. 10. 2012. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Soubor:Russians_at_navarino.jpg

31. Závěr námořní bitvy u Navarina na obraze Augusta Mayera

Zdroj: Rama. Evening of the Battle of Navarino. Wikimedia Commons [online] 23. 11. 2007. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Battle_of_Navarino-Auguste_Mayer_mg_0598.jpg

32. Obraz znázorňuje, jak vlajková loď admirála Codringtona současně ničí v bitvě u Navarina dvě turecké lodě

Zdroj: Panagiotis Botsis. Naval battle of Navarino, 20.10.1827. Wikimedia Commons [online] 26. 3. 2007. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: <http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Navarino.JPG>

33. Ruská námořní síly a pěchota v bitvě u Varny 1828 na obraze Alexandera Sauerweida

Zdroj: VladiMens. Attack on the Fortress of Varna by the Engineers Battalion, 23 September 1828. Wikimedia Commons [online] 5. 5. 2014. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Siege_of_Varna_1828.jpg

34. Dobytí Krasu v roce 1828 na obraze polského výtvarníka Januaria Suchodolského (1797–1875)

Zdroj: Kober. Kars siege 1828. Wikimedia Commons [online] 26. 2. 2011. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Kars_1828.jpg

35. Sultán Mahmut II., nástupce reformátora Selima III., který ztratil Řecko, ale reformoval turecké vojsko a definitivně rozpustil janičářské jednotky

Zdroj: Osmanlı98. Sultan Mahmud II started the modernization of Turkey with the Edict of Tanzimat in 1839. Wikimedia Commons [online] 15. 9. 2013. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Sultan_Mahmud_II.jpg

36. Mapka řeckého království po roce 1833

Zdroj: Pitichinaccio. Administrative Divisions (nomi) of Greece, 1833. Wikimedia Commons [online] 3. 10. 2010. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Administrative_Divisions_Greece_1833_de.svg

37. Kníže Alexandr Sergejevič Menšikov, jehož nešťastné diplomatické působení v Cařihradě bylo jednou z příčin vypuknutí Krymské války

Zdroj: Proktolog. Светлейший Князь Александр Сергеевич Меншиков, генерал-адъютант. Wikimedia Commons [online] 21. 12. 2010. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Aleksandr_Sergeevich_Menshikov.jpg

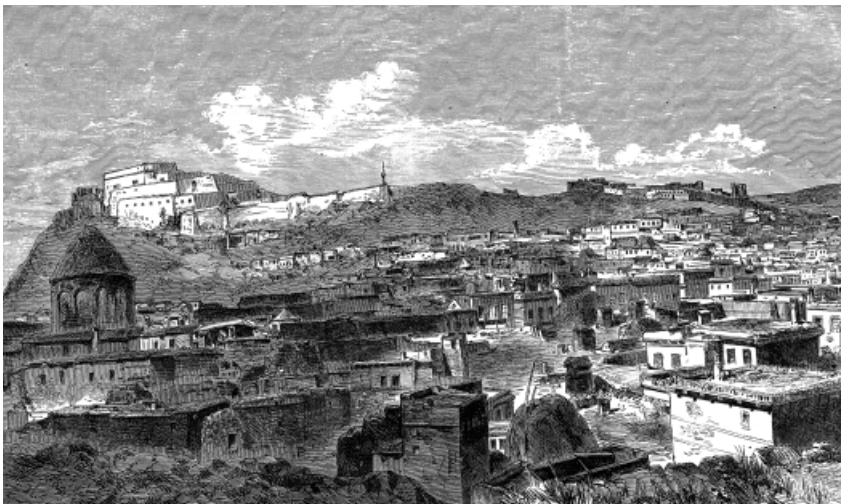
38. Henry Temple, 3. vikomt Palmerston, (1784–1865), britský ministr zahraničí a ministerský předseda, jenž měl rozhodující podíl na britské politice určující Východní otázku, obraz Johna Jabeze Edwina Mayalla

Zdroj: Adam sk. Henry John Temple, 3rd Viscount Palmerston (1784–1865). Wikimedia Commons [online] 9. 10. 2009. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Lord_Palmerston.jpg

39. Obléhání Sevastopolu na obraze Franze Roubauda

Zdroj: Valentin Ramirez. Interior del Museo Panorama. Wikimedia Commons [online] 7. 6. 2007. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Panorama_dentro.JPG

40. Město a pevnost Kars ve Velké Arménii na dobové rytině. Jeho dobytí zmírnilo ruskou porážku u Sevastopolu

Zdroj: Archiv autora

41. Car Alexandr II. na dobové rytině. Po svém otci Mikuláši I. zdědil tíživý problém Krymské války. Důsledky porážky se mu podařilo odčinit v 70. letech 19. století
Zdroj: Archiv autora

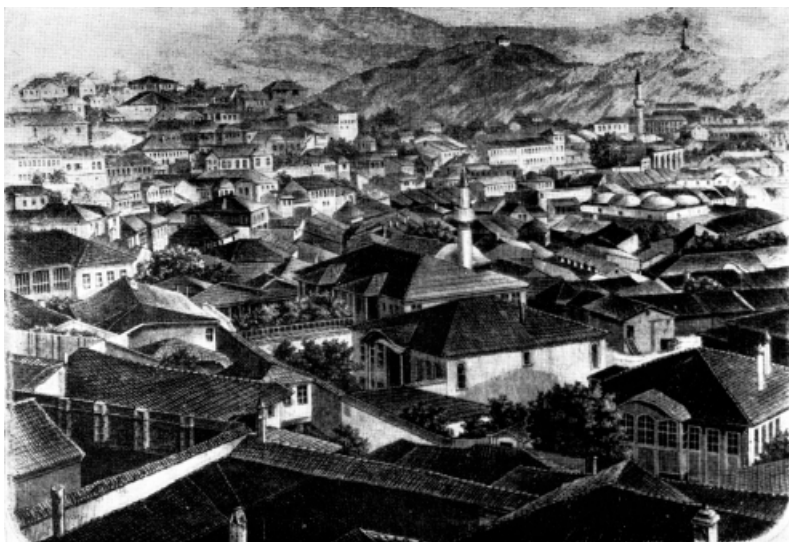

42. Signatáři Pařížské mírové smlouvy v roce 1856 na obraze Édouarda-Louise Dubufe. Zleva Camille Cavour, premiér Sardinského království, hrabě Henry Wellesley Cowley, britský velvyslanec v Paříži, rakouský ministr zahraničí Karl Ferdinand hrabě z Buol-Schauenstein, kníže Alexej Fjodorovič Orlov, francouzský diplomat, v té době velvyslanec ve Vídni, hrabě François-Adolphe de Bourqueney (1799–1869), rakouský zplnomocněnec Alexander Hübner (1811–1892, nemanželský syn knížete Metternicha), Otto Theodor Freiherr von Manteuffel (1805–1882), pruský předseda vlády a ministr zahraničí, Alexandre Florian Joseph, hrabě Colonna-Walewski (1810–1868, nemanželský syn Napoleona I.), ministr zahraničí Francie a předsedající kongresu, turecký diplomat Muhammad (Mehmed) Djemil Bej, hrabě Vincent Benedetti, tajemník francouzského ministerstva zahraničí, hrabě George Villiers Clarendon (1800–1870), britský ministr zahraničí, hrabě Filipp Ivanovič Brunnov (1797–1875), ruský zplnomocněnec a velvyslanec v Paříži, velký vezír Mehemed Emin Ali Paša (1815–1871), pruský zmocněnec hrabě Hatefeldt a Salvatore Raimondo Gianluigi Pes, makrýz z Villamarina (1808–1877), zmocněnec Sardinského království

Zdroj: Villy Fink Isaksen. Congrès de Paris. Wikimedia Commons [online] 10. 1. 2013. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Edouard_Dubufe_Congr%C3%A8s_de_Paris.jpg

43. Alexandru Ioan Cuza, první kníže sjednoceného Rumunska, na plátně Carola Szathmariho
Zdroj: Bogdan. Alexandru Ioan Cuza. Wikipedia [online] 6. 2. 2010. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://pl.wikipedia.org/wiki/Plik:AI_I_Cuza.jpg

44. Typický vzhled města evropského Turecka v 60. letech 19. století: Plovdiv na dobové rytině
Zdroj: Archiv autora

45. Michal Obrenović (1823–1868), srbský kníže a tvůrce prvního balkánského svazu
 Zdroj: Lumen roma. Knez Mihajlo III Obrenovic. Wikimedia Commons [online] 1. 4. 2008. [v. 2014-07-11]. Dostupné z: http://sr.wikipedia.org/wiki/%D0%94%D0%B0%D1%82%D0%BE%D1%82%D0%B5%D0%BA%D0%B0:Knez_Mihajlo_III_Obrenovic.jpg

46. Filip Totju, velitel čety, která se v roce 1867 neúspěšně pokoušela vyvolat v Bulharsku povstání

Zdroj: Archiv autora

47. Panajot Chitov, jeden z nejslavnějších balkánských hajduckých vůdců 19. století. Pokusil se naplnit ideje Gerogi S. Rakovského a vyvolat v bulharských oblastech povstání pomocí své čety, která v 60. letech několikrát vpadla do Bulharska ze Srbského knížectví

Zdroj: Archiv autora

48. Velitel bulharské povstalecké čety Hadži Dimitr

Zdroj: Archiv autora

49. Štěpán Karadža, velitel povstalecké čety spolu s Hadži Dimitrem, jejíž neúspěšný vpád do Bulharska v roce 1868 a smrt obou velitelů vedl k přehodnocení odbojové činnosti bulharských revolucionářů

Zdroj: Archiv autora

50. Poslední boj čety Chadži Dimitra a Stefana Karadži na dobové kresbě
Zdroj: Archiv autora

51. Vasil Levski, hlavní ideolog bulharské revoluce na přelomu 60. a 70. let 19. století.
Na snímku v oděvu bajraktara – praporečníka čety Panajota Chitova
Zdroj: Archiv autora

